

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 191 Ljubljana, ponedeljek 6. 12. 2021

ISSN 1318-0576 Leto XXXI

USTAVNO SODIŠČE

3800. Odločba o ugotovitvi, da je bil 10.a člen Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolevnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 v neskladju z Ustavom

Številka: U-I-210/21-25

Datum: 29. 11. 2021

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Policijskega sindikata Slovenije, Ljubljana, ki ga zastopa Odvetniška družba Pirc Musar & Lemut Strle, o. p., d. o. o., Ljubljana, na seji 29. novembra 2021

odločilo:

1. Člen 10a Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolevnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 (Uradni list RS, št. 147/21, 149/21, 152/21, 155/21, 170/21 in 171/21) je bil v neskladju z Ustavom.

2. Predlagatelj sam nosi svoje stroške postopka z zahtevo.

Obrazložitev

A.

1. Policijski sindikat Slovenije (v nadaljevanju predlagatelj) je vložil zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti 10.a člena Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolevnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 (v nadaljevanju Odlok). Navaja, da je Odlok v neskladju z 2., 14., 35., 49., 50. in 51. členom ter tretjim odstavkom 153. člena Ustave. Odlok naj ne bi imel ustrezne podlage v Zakonu o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 142/20 in 82/21 – v nadaljevanju ZNB), zlasti ne v 22. in 25. členu ZNB, oziroma naj bi bil v nasprotju s tem zakonom. Predlagatelj trdi, da 10.a člen Odloka protiustavno in nezakonito določa *de facto* obvezno cepljenje, ker ne glede na prvi odstavek 5. člena Odloka, ki za opravljanje dela predpisuje izpolnjevanje pogoja prebolevnosti, cepljenosti ali testiranja (v nadaljevanju pogoj PCT), (le) za zaposlene v državni upravi zahteva izpolnjevanje pogoja bodisi prebolevnosti bodisi cepljenja, ne pa tudi testiranja. Ureditev naj bi posegala v pravico delavcev do opravljanja dela v skladu s pogodbo o zaposlitvi in naj bi jih prisiljevala v cepljenje. S tem naj bi brez ustrezne zakonske podlage privedla do prisilnih posegov v njihovo telesno

in osebno integriteto, čeprav bi se za cepljenje zaradi tega odločili. Delavcu v organu državne uprave, ki ne izpolnjuje niti pogoja prebolevnosti niti pogoja cepljenja in ki se mu slednje ne odsvetuje iz zdravstvenih razlogov, svojega dela pa ne more opravljati od doma, naj bi grozili delovnopравни ukrepi, tudi izguba zaposlitve. Predlagatelj poudarja, da pri policijskem poklicu ter dejavnosti varstva javnega reda in miru delo na domu že po naravi stvari ni mogoče, prav tako pa pri večini zaposlenih niso podani zdravstveni razlogi za odsvetovanje cepljenja. Navaja, da Odlok za zaposlene v državni upravi, ki se sami ne želijo cepiti, vzpostavlja dve protiustavni in nezakoniti alternativni – ali cepljenje proti svoji volji ali načrtno prebolevnost oziroma namerno okužbo, kar je nemoralno in neetično. Nadalje še navaja, da obvezno cepljenje lahko določi le zakon, to je ZNB, ta pa cepljenja proti bolezni COVID-19 ne določa. Iz Programa cepljenja in zaščite z zdravili za leto 2021, ki je priloga Pravilnika o določitvi Programa cepljenja in zaščite z zdravili za leto 2021 (Uradni list RS, št. 89/21 – v nadaljevanju Pravilnik), naj bi izrecno izhajalo, da je cepljenje proti bolezni COVID-19 zgolj priporočljivo za vse prebivalce, za katere so cepiva registrirana. Izpodbijana določba naj bi povzročila, da je to cepljenje *de facto* obvezno, čeprav ne izpolnjuje zakonskih pogojev iz druge alineje prvega odstavka 22. člena ZNB. Predlagatelj navaja, da Vlada ne more z odlokom urejati materije, za katero je predvideno zakonsko urejanje. Poleg tega naj ne bi Vlada niti v Odloku niti javnosti obrazložila, zakaj se je za obvezno cepljenje odločila prav za zaposlene v organih državne uprave. Člen 10a Odloka naj bi Vlada sprejela brez upoštevanja strokovnih usmeritev svetovalne skupine in presoje sorazmernosti ukrepa. Predlagatelj predlaga, naj Ustavno sodišče 10.a člen Odloka odpravi oziroma podredno razveljavi, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka v skladu s predloženim stroškovnikom.

2. Vlada v odgovoru na zahtevo predlagatelja vse njegove očitke zavrača. Najprej navaja, da predlagatelj ni izkazal prvega dela procesne predpostavke iz enajste alineje prvega odstavka 23.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS), ki se nanaša na to, da lahko z zahtevo začne postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, tisti sindikat, ki je reprezentativen za območje države. Zato (primarno) predlaga zavrženje zahteve predlagatelja.

3. Nadalje Vlada trdi, da je 10.a člen Odloka sprejela kot delodajalec, na podlagi petega odstavka 5. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 8/12, 21/13, 65/14 in 55/17 – v nadaljevanju ZVRS) in 5. člena Zakona o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št. 43/11 – v nadaljevanju ZVZD-1). Navaja, da mora delodajalec upoštevati spreminjajoče se okoliščine in izvajati ustrezne preventivne ukrepe ter izbirati delovne in proizvodne metode, ki bodo zagotavljale izboljševanje stanja in višjo raven varnosti in zdravja pri delu. Vlada trdi, da je za zaposlene v državni upravi določila strožji pogoj prebolevnosti

ali cepljenja (v nadaljevanju pogoj PC) zaradi zagotavljanja nemotenega delovanja državne uprave oziroma države ter preprečevanja ponovnega izbruha in širjenja bolezni COVID-19. Poleg tega naj bi imeli ravno zaposleni v organih državne uprave zelo veliko neposrednih stikov s strankami oziroma uporabniki storitev, kar velja tudi za policijo. Brez izpodbijanega ukrepa naj zaposleni ne bi mogli opravljati nalog na delovnem mestu, v prostorih delodajalca oziroma pri drugem organu državne uprave. Prav zaposleni, ki odklanja cepljenje proti bolezni COVID-19, naj bi se lahko skliceval na neposredno ogroženost njegovega življenja ali zdravja v delovnem okolju ter bi delovno okolje lahko zapustil oziroma bi odklonil delo, upoštevaje drugi odstavek 52. člena in prvi odstavek 53. člena ZVZD-1. Vlada meni, da so prej navedeni zakoni in ZNB dovolj določna »vsebinska podlaga« za sprejetje Odloka, vključno z izpodbijano določbo, ter da je v skladu z ZVRS odgovorna za delovanje državne uprave. Trdi, da je bil 10.a člen Odloka, tako kot vsi dosedanj akti v njeni pristojnosti, izdan v skladu s 120. in 153. členom Ustave. Vlada z izdajo Odloka naj ne bi preseгла pristojnosti oziroma naj ne bi urejala vprašanj, pridržanih zakonu. Vsi ukrepi v času širjenja bolezni COVID-19 naj bi bili sprejeti zaradi omejevanja širjenja virusa SARS-CoV-2 in izpolnjevanja pozitivnih obveznosti države v delu, ki se nanaša na zagotavljanje zdravstvenega varstva vsem prebivalcem.

4. Vlada tudi navaja, da je pri določanju ukrepov poleg strokovnih stališč strokovne svetovalne skupine sledila načelu sorazmernosti iz 2. člena Ustave. V zvezi s tem prav tako pojasnjuje, da so bili omejitveni ukrepi sprejeti zaradi ohranjanja vzdržnosti zdravstvenega sistema. Poudarja, da ima država v skladu z 51. členom Ustave pozitivno obveznost zagotavljanja pravice do zdravstvenega varstva, skladno s 4. členom ZNB pa ima vsakdo pravico do varstva pred nalezljivimi boleznimi in dolžnost varovati svoje zdravje ter zdravje drugih pred temi boleznimi. Vlada še dodaja, da predlagatelj določbe o zagotavljanju svobode in varstva dela razlaga enostransko, in sicer z vidika javnega uslužbenca, ki se ne želi cepiti. Pri tem naj ne bi predlagatelj upošteval javnih uslužbenecv, ki so vključeni v delovni proces in imajo pravico do zdravega delovnega okolja. Četudi javni uslužbenec predloži dokaz o negativnem rezultatu testa, še posebej, če se testiranje izvaja le enkrat tedensko, naj bi obstajala možnost, da se v vmesnem obdobju med testiranjem okuži, še toliko bolj, če se pri svojem delu srečuje s strankami.

5. Po navedbah Vlade določitev pogoja PC v skladu z 10.a členom Odloka ne pomeni kršitve 14. člena Ustave. Ta določba naj ne bi pomenila diskriminacije posameznika na podlagi »cepilnega statusa«. Vlada se sklicuje na stališča zagovornika načela enakosti glede pogoja PCT. Navaja, da je cepljenje proti bolezni COVID-19 široko dostopno in krito iz državnega proračuna, zato je odločitev glede cepljenja prepovedana vsakemu posamezniku, ter da tudi upošteva 6. člen Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 52/16 in 81/19 – ZDR-1) zaposleni v državni upravi niso diskriminirani zaradi pogoja PC. Prebolewnost ali cepljenost naj ne bi bili osebni okoliščini, temveč podatka zdravstvene narave, pomembna z vidika delovnega procesa ter zagotavljanja zdravega delovnega okolja in varnosti tako uporabnikov storitev kot tudi vseh zaposlenih v državni upravi. Vlada še izpostavlja, da 10.a člen Odloka enako velja za vse zaposlene v organih državne uprave. Neutemeljeno in neupravičeno pa naj bi bilo tudi pričakovati, da uradne osebe s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, ki nadzorujejo spoštovanje predpisov v zvezi z omejevanjem in preprečevanjem širjenja virusa SARS-CoV-2, same ne bi izpolnjevale pogoja PC. Vlada navaja, da ker morajo te uradne osebe v določenih situacijah hitro ravnati ter zagotoviti spoštovanje predpisov ali pa so zaradi določenih nenadnih dogodkov nenačrtovano poklicane v službo, čakanje na rezultate testiranja pri delodajalcu ni ustrežna rešitev. Vlada trdi, da predlagatelj z ničimer ne dokazuje, da obstaja večja verjetnost za okužbo v izobraževalnih ali zdravstvenih zavodih kot v organih državne uprave in da so zato zaposleni v organih državne uprave v neenakem položaju v primerjavi z

zaposlenimi v navedenih zavodih. Zdravstveni delavci so strokovno usposobljeni za obravnavo ljudi, ki so okuženi z virusom SARS-CoV-2, vsak izvajalec zdravstvene dejavnosti ima tudi protokol obvladovanja bolnišničnih okužb, zato je verjetnost za okužbo v zdravstvenih zavodih kvečjemu manjša.

6. Vlada nasprotuje očitku predlagatelja o kršitvi 35. člena Ustave z navedbami, da je pravica delodajalca, da stori vse potrebo za varnost in zdravje pri delu, tudi po sodni praksi po zakonu nad pravico delavca do zasebnosti. Vlada tudi sicer meni, da določitev pogoja PC za zaposlene v državni upravi ne posega v zasebnost in osebnostne pravice posameznika. Trdi, da ni določila obveznega cepljenja. Glede očitka o kršitvi 49. člena Ustave Vlada nasprotuje stališčem predlagatelja in vztraja, da predlagatelj določbe Ustave o zagotavljanju svobode in varstva dela razlaga samo z vidika javnega uslužbenca, ki se ne želi cepiti. Šlo naj bi za kolizijo več ustavnih pravic. Vlada tudi pojasnjuje, da javni uslužbenec, ki zbolí za nalezljivo boleznijo, s tem ogroža svoje sodelavce in druge, s katerimi prihaja v stik, ter delovni proces. Če pa je cepljen, mu karantene ob visoko tveganem stiku ni treba odrediti v skladu z Odlokom o izjemah od karantene na domu po visoko tveganem stiku s povzročiteljem nalezljive bolezni COVID-19 (Uradni list RS, št. 87/21, 132/21, 144/21, 149/21 in 164/21), saj v skladu z dognanji znanstvene stroke pri takšni osebi obstaja zmanjšana možnost prenosa okužbe in večja verjetnost, da bo pri cepljeni osebi v primeru okužbe bolezen potekala v milejši obliki. Glede očitka o kršitvi 50. člena Ustave Vlada razlaga, da je pravica do socialne varnosti povezana tudi s pravico do zdravstvenega varstva iz 51. člena Ustave. Izpodbijana določba Odloka naj ne bi predvidevala, da bi delodajalec zoper zaposlene, ki ne bodo izpolnjevali pogoja PC, uvedel postopke odpovedi delovnega razmerja, oziroma naj bi bila odpoved zadnji ukrep, ko ne bi bilo več drugih možnosti. Glede očitka o kršitvi 51. člena Ustave pa Vlada poudarja, da z določitvijo ukrepov za zaježitev širjenja bolezni COVID-19 realizira svojo pozitivno pravno obveznost zagotavljanja zdravega prebivalstva, s tem pa sledi tudi zagotavljanju pravice do življenja (17. člen Ustave) in zdravega okolja (72. člen Ustave). Navaja, da ima širjenje bolezni COVID-19 posledice na sistemu zdravstva, kar je ugotavljala tudi Komisija za medicinsko etiko, in da je cepljenje v skladu z dognanji medicinske stroke eden izmed najučinkovitejših ukrepov za preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni ter da je cepivo proti bolezni COVID-19 varno. V zvezi s tem se Vlada sklicuje na podatke Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljevanju NIJZ) o številu cepljenih oseb in zabeleženih neželenih stranskih učinkih cepljenja ter na pravno ureditev cepljenja, ki po njenem mnenju zagotavlja varnost cepljenja.

7. Vlada tudi nasprotuje navedbam predlagatelja o kršitvi 22. člena ZNB in navaja, da ni uvedla obveznega cepljenja za zaposlene v državni upravi, niti jih ne sili v prebolewnost, da bi se izognili cepljenju. Vlada pojasnjuje, da letni program cepljenja in zaščite z zdravili iz 25. člena ZNB na predlog NIJZ sprejme minister, pristojen za zdravje, ter da NIJZ takšnega predloga zaenkrat še ni podal. Vlada meni, da bo v primeru nezadostne precepljenosti in s tem pomanjkanja kolektivne imunosti zagotovo nastala škoda na zdravju ljudi. Po drugi strani pa naj bi predlagatelj škodljive posledice za zaposlene v državni upravi zatrjeval pavšalno.

8. Odgovor Vlade je bil vročen predlagatelju, ki se je o njem izjavil. Predlagatelj navedbe Vlade zavrača in vztraja pri svojih stališčih. Dodatno navaja, da je pogoj PC, predpisan z Odlokom, v nasprotju s 15. členom Ustave in da zaposleni v državni upravi v Nacionalni strategiji cepljenja nikoli niso bili uvrščeni na vrh prednostnih skupin. Trdi, da razen zavodov za prestajanje kazni zapora ter prevzgojnih domov iz zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, organi državne uprave niso opredeljeni kot ogrožena območja z vidika bolezni COVID-19 v skladu z Odredbo o določitvi ogroženih območij zaradi nalezljive bolezni COVID-19 (Uradni list RS, št. 149/21). Trdi tudi, da do zdaj kljub epidemiji delovanje organov državne uprave ni bilo omejeno do te mere, da bi bilo ogroženo

izvrševanje njihovih pristojnosti in nalog. Prav tako navaja, da zaposleni nima nobenega jamstva, da se njegov predstojnik ne bi že takoj poslužil ukrepa odpovedi pogodbe o zaposlitvi, saj izpodbijana določba ne predvideva, da bi moral najprej uporabiti milejše ukrepe. Vlada naj ne bi utemeljila odsotnosti vpliva predvidenih delovnopравниh ukrepov na socialni položaj zaposlenih. Opredelila naj se tudi ne bi do predlagateljevega očitka, da je posameznika mogoče prisiliti k zdravljenju oziroma cepljenju samo v primerih, ki jih določa zakon.

9. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-210/21 z dne 30. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 157/21) zadržalo izvrševanje 10.a člena Odloka.

B. – I.

10. V času odločanja Ustavnega sodišča je Odlok prenehal veljati. Razveljavil ga je Odlok o začasnih ukrepih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 (Uradni list RS, št. 174/21). V takem primeru Ustavno sodišče v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZUstS odloči o ustavnosti izpodbijanega predpisa, če so izkazani pogoji iz prvega odstavka 47. člena ZUstS, tj. če pobudnik izkaže, da niso bile odpravljene posledice njegove protiustavnosti.

11. Vendar kot je Ustavno sodišče poudarilo že v odločbi št. U-I-129/19 z dne 1. 7. 2020 (Uradni list RS, št. 108/20, in OdlUS XXV, 17, 43. točka obrazložitve) in ponovilo v odločbah št. U-I-83/20 z dne 27. 8. 2020 (Uradni list RS, št. 128/20, in OdlUS XXV, 18) in št. U-I-79/20 z dne 13. 5. 2021 (Uradni list RS, št. 88/21), je namen 47. člena ZUstS, da se Ustavno sodišče pri presoji predpisa lahko osredotoči na presojo veljavnih predpisov in le ob izkazanih pogojih iz tega člena tudi na presojo tistih, ki so prenehali veljati že pred vložitvijo zahteve ali pobude oziroma v času postopka pred Ustavnim sodiščem. Ker namen te določbe ni, da bi se preprečil ustavnosodni nadzor nad zakonodajno ali izvršilno oblastjo v primeru predpisov, katerih veljavnost je izrazito vpeta v časovno omejene okvire, je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da lahko posebej izražen javni interes utemelji izjemo od procesne ovire iz drugega odstavka 47. člena ZUstS. Do tega bo prišlo takrat, kadar zahteva po pravni predvidljivosti na določenem področju urejanja družbenih razmerij izjemoma narekuje odločitev Ustavnega sodišča o posebno pomembnih precedenčnih ustavnopravnih vprašanih sistemskih narave, ki se po razumni oceni utegnejo zastavljati tudi v zvezi z akti enake narave in primerljive vsebine, ki bodo sprejeti v prihodnosti. Upoštevati je treba tudi, da odlok, ki je nadomestil prej veljavnega, ne vključuje izpodbijane določbe, saj je Ustavno sodišče njeno izvrševanje zadržalo. Ustavnemu sodišču pa je iz splošno dostopnih informacij znano, da pogoj PC strokovnjaki tako v Republiki Sloveniji kot v tujini predlagajo kot ukrep za boj z epidemijo.¹

¹ Tako je na primer v Avstriji od 8. 11. 2021 za dostop do številnih dobrin in storitev ter sodelovanja v javnem življenju v veljavi t. i. pogoj 2G, ki je primerljiv s pogojem PC. Pogoj 2G je uvedla izvršilna oblast z Uredbo zveznega ministra za socialo, zdravje, nego in varstvo potrošnikov glede ukrepov, ki se sprejmejo za boj proti širjenju COVID-19 (Verordnung des Bundesministers für Soziales, Gesundheit, Pflege und Konsumentenschutz betreffend Maßnahmen, die zur Bekämpfung der Verbreitung von COVID-19 ergriffen werden – 3. COVID-19-Maßnahmenverordnung – 3. COVID-19-MV), vendar na podlagi izrecnega zakonskega pooblastila iz 3., 4., 4. a in 5. člena v zvezi s petim in 5.a odstavkom 1. člena Zveznega zakona o začasnih ukrepih za preprečevanje širjenja COVID-19 (Bundesgesetz betreffend vorläufige Maßnahmen zur Verhinderung der Verbreitung von COVID-19 – COVID-19-Maßnahmegesetz – COVID-19-MG). Kasneje sprejeta Uredba zveznega ministra za socialo, zdravje, nego in varstvo potrošnikov o posebnih zaščitnih ukrepih za preprečevanje izrednih razmer zaradi bolezni COVID-19 (Verordnung des Bundesministers für Soziales, Gesundheit, Pflege und Konsumentenschutz, mit der besondere Schutzmaßnahmen zur Verhinderung einer Notsituation auf Grund von COVID-19 getroffen werden – 5. COVID-19-Notmaßnahmenverordnung – 5. COVID-19-NotMV) je na področje javnega življenja vnesla še dodatne pogoje 2G.

12. Obravnavana zahteva tudi zato odpira vprašanje, ki ga je mogoče opredeliti kot posebej pomembno ustavnopravno vprašanje, in zato Ustavno sodišče zahteve ni zavrglo. Gre za vprašanje ustavne skladnosti določbe Odloka, s katero lahko v primeru preprečevanja in obvladovanja širjenja hujše nalezljive bolezni COVID-19 prihaja do posegov v človekove pravice in temeljne svoboščine (npr. svoboda dela, varstva dela, splošno svobodo ravnanja). Glede na to, da virus SARS-CoV-2 niti v Republiki Sloveniji niti drugod po svetu še ni obvladan, je razumno pričakovati, da bi se ukrep, ki za zaposlene v državni upravi zahteva izpolnjevanje pogoja PC, v enaki ali primerljivi vsebini še kdaj ponovil. Časovna omejenost tega ukrepa, ki je nujna posledica trenutnih epidemioloških razmer, bi lahko povzročila, da Ustavno sodišče nikoli ne bi moglo opraviti vsebinske presoje ustavnosti takšnega ukrepa. Glede na to, da lahko izpodbijana ureditev pomeni tudi zelo invazivne posege v navedene človekove pravice ali temeljne svoboščine, o ustavnosti katerih se Ustavno sodišče še ni imelo priložnosti izreči, pomeni odločitev o ustavnosti tega ukrepa tudi odločitev o posebej pomembnem precedenčnem ustavnopravnem vprašanju, ki se po razumni oceni utegne zastavljati v zvezi z uveljavitvijo prihodnjih aktov enake narave in primerljive vsebine. Zato je podan posebej izražen javni interes, da Ustavno sodišče vsebinsko presoji tudi ne več veljavni 10.a člen Odloka.

13. Vlada meni, da Policijski sindikat Slovenije v obravnavani zadevi ni upravičen nastopati kot predlagatelj. V skladu z enajsto alinejo prvega odstavka 23.a člena ZUstS lahko reprezentativni sindikat za območje države za posamezno dejavnost ali poklic, če so ogrožene pravice delavcev, z zahtevo začne postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil. Iz odločbe Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 02049-4/2006-49 z dne 17. 12. 2018, ki jo je predlagatelj priložil zahtevi, izhaja, da se za Policijski sindikat Slovenije šteje, da je reprezentativen v »Dejavnosti za javni red in varnost« in poklicu »Policisti/policistke«, ker je združen v Konfederacijo sindikatov javnega sektorja Slovenije, ki je reprezentativna za območje države v navedenih dejavnosti in poklicu (drugi odstavek 10. člena Zakona o reprezentativnosti sindikatov, Uradni list RS, št. 13/93 – v nadaljevanju ZRSin).² Ustavno sodišče zato šteje, da je predlagatelj izkazal pogoj ustrezne področne reprezentativnosti na območju države.³

B. – II.

14. Člen 10a Odloka je pod poglavjem »III.A Posebne določbe za zaposlene v organih državne uprave« določal:

»10.a člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega odloka morajo zaposleni v organih državne uprave, zaradi zagotavljanja nemotenega delovanja države, za opravljanje nalog na delovnem mestu, v prostorih delodajalca ali v prostorih drugega organa državne uprave izpolnjevati pogoj prebolevnosti ali cepljenja.

(2) Organ državne uprave iz tega odloka je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota.

(3) Predstojnik organa državne uprave lahko izjemoma določi, da zaposleni v organu državne uprave naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja, če izpolnjuje pogoj testiranja, kadar zaposleni predloži potrdilo osebnega zdravnika, iz katerega izhaja, da se cepljenje odsvetuje iz zdravstvenih razlogov.

(4) Predstojnik organa državne uprave zaposlenim, ki ne izpolnjujejo pogoja prebolevnosti ali cepljenja iz prvega odstavka tega člena, in zaposlenim, ki zasedajo delovna mesta, za

² Drugi odstavek 10. člena ZRSin določa: »Za sindikate, reprezentativne na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena, se šteje, da imajo odločbo o reprezentativnosti, če je bila odločba izdana v zvezi oziroma konfederaciji, v katero so združeni.«

³ Glede izpolnjevanja ogroženosti pravic delavcev v skladu z enajsto alinejo prvega odstavka 23.a člena ZUstS glej sklep št. U-I-210/21 z dne 30. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 157/21).

katera ni določena izjema iz prejšnjega odstavka, organizira delo na domu, če narava in vrsta dela ter delovni proces to omogočajo. Če dela na domu zaradi narave in vrste dela ter delovnega procesa ni mogoče organizirati, predstojnik organa državne uprave ukrepa v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja.«

15. Odlok je v prvem odstavku 10.a člena določal, da morajo zaposleni v organih državne uprave, kamor v skladu z drugim odstavkom istega člena kot organ v sestavi Ministrstva za notranje zadeve sodi tudi policija,⁴ za opravljanje nalog na delovnem mestu, v prostorih delodajalca ali v prostorih drugega organa državne uprave, izpolnjevati pogoj PC. Ta ureditev je pomenila izjemo od splošne določbe prvega odstavka 5. člena Odloka, po katerem so morali vsi delavci in osebe, ki so na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravljali delo pri delodajalcu ali so samostojno opravljali dejavnost, za čas opravljanja dela izpolnjevati pogoj PCT. Izjema od pogoja PC je veljala le v dveh primerih, kot je izhajalo iz tretjega in četrtega odstavka 10.a člena Odloka. V zadnje navedeni določbi je bilo tudi izrecno določeno, da predstojnik organa državne uprave ukrepa v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, če zaposleni ne izpolnjuje pogoja prebolevnosti, pa po lastni volji ne želi biti cepljen ter dela na domu zaradi narave in vrste dela ter delovnega procesa ni mogoče organizirati.

16. Izpodbijani 10.a člen Odloka je torej kot delovnopравни pogoj za opravljanje dela v državni upravi zahteval izpolnjevanje pogoja PC, sicer je lahko predstojnik organa ukrepal v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja. Ker ni mogoče šteti, da je pogoj prebolevnosti predmet svobodne izbire posameznika, je šlo za položaj, ki je bil v bistvenem primerljiv s položaji, ko je cepljenje določeno kot delovnopравни pogoj za opravljanje različnih vrst del oziroma poklicev. Pravno podlago za urejanje tovrstnega cepljenja pomenita 22. člen v zvezi s 25. členom ZNB, ki urejata različne vrste (obveznih) cepljenj.

17. Člen 22 ZNB določa:

»22. člen

Obvezno je cepljenje:

– proti hemofilusu influence b, davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam in hepatitisu B;

– proti steklini, rumeni mrzlici, trebušnemu tifusu, klopnemu meningoencefalitisu, gripi, tuberkulozi in drugim nalezljivim boleznim, če obstajajo določeni epidemiološki razlogi in tako določa program iz 25. člena tega zakona.

O opravljenem cepljenju je treba izdati potrdilo, voditi evidenco in poročati območnim zavodom za zdravstveno varstvo oziroma Inštitutu za varovanje zdravja Republike Slovenije v skladu s predpisom, ki ga izda minister, pristojen za zdravje.«

18. Člen 25 ZNB določa:

»25. člen

Letni program cepljenja in zaščite z zdravili ter pogoje in način izvedbe letnega programa določi minister, pristojen za zdravje, na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije. Letni program določi tudi izvajalce ter način nabave in razdeljevanja cepiv ter specifičnih imunoglobulinov.

V postopku priprave programa iz prejšnjega odstavka je potrebno pridobiti mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije glede njegovih finančnih posledic.«

19. Člen 22 ZNB predpisuje obvezno cepljenje proti določenim, tam izrecno navedenim boleznim in proti drugim nalezljivim boleznim, če obstajajo določeni epidemiološki razlogi ter če tako določa program iz 25. člena tega zakona, torej letni program cepljenja in zaščite z zdravili, ki ga na predlog NIJZ določi minister, pristojen za zdravje. Veljavni Program cepljenja in zaščite z zdravili za leto 2021 (v nadaljevanju Program ce-

pljenja) kot priloga Pravilnika, ki ga je minister za zdravje izdal na podlagi 25. člena ZNB, se nanaša na izvajanje obveznih cepljenj in drugih cepljenj, ki se financirajo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja ali državnega proračuna, ter na obvezna cepljenja, ki jih plačajo delodajalci ali posamezniki.⁵ Program cepljenja je razdeljen v več programov (od 1 do 7). Določa tudi pogoje in način izvedbe, izvajalce ter način nabave in razdeljevanja cepiv.

20. V okviru 3. programa »Zaposleni« je določeno cepljenje na podlagi izjave o varnosti z oceno tveganja delovnih mest proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam, hepatitisu B, hepatitisu A, klopnemu meningoencefalitisu, meningokoknim okužbam, steklini, tifusu, noricam, gripi, rumeni mrzlici. Cepljenje proti navedenim nalezljivim boleznim se opravi v skladu z izjavo o varnosti z oceno tveganja delovnih mest pri osebah, ki so pri opravljanju dela izpostavljene nalezljivim boleznim, in osebah, ki pri delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe. Cepljenje se opravi na osnovi podatkov o nevarnosti okužbe s povzročitelji nalezljivih boleznim na določenih delovnih mestih, ki jih zagotovi delodajalec v izjavi o varnosti z oceno tveganja delovnih mest. Cepljenje je torej najprej posledica strokovnih ocen nevarnosti okužbe na določenem delovnem mestu. Stroške tovrstnega cepljenja plača delodajalec. Program 3 »Zaposleni« torej ne določa cepljenja proti bolezni COVID-19 kot pogoja za opravljanje dela določene skupine ali skupin zaposlenih, ki so pri opravljanju dela izpostavljene nalezljivim boleznim, in oseb, ki pri delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe. Ureja ga le v okviru »7. programa«, v katerem na splošno določa, da je to cepljenje »priporočljivo za vse prebivalce, za katere je cepivo registrirano«.

21. Vlada v odgovoru sicer navaja, da je izpodbijani ukrep sprejela na podlagi petega odstavka 5. člena ZVRS v zvezi s 5. členom ZVZD-1, ločeno od zakonske podlage, ki je bila potrebna za sprejemanje ukrepov za preprečevanje širjenja epidemije za splošno populacijo (ZNB).⁶ V nadaljevanju nato splošno navaja, da je bil izpodbijani ukrep sprejet tudi na podlagi ZNB.

22. Peti odstavek 5. člena ZVRS določa, da Vlada ureja delovni čas v državni upravi ter sprejema organizacijske, kadrovske in druge ukrepe za delo vlade in ministrstev. Navedena določba, ki na splošni ravni opredeljuje pristojnosti Vlade v zvezi z organizacijo dela v državni upravi, ne more pomeniti zakonske podlage za uvedbo cepljenja kot pogoja za opravljanje dela v organih državne uprave. Člen 5 ZVZD-1 določa obveznosti in pristojnosti delodajalca pri zagotavljanju varstva in zdravja delavcev pri delu.⁷ Nanaša se na sprejemanje internih ukrepov delodajalcev, ki so vezani na vrsto in naravo posamezne dejavnosti ter so v skladu z izjavo o varnosti posameznega delodajalca. V skladu z ZVZD-1 pa cepljenje proti nalezljivim boleznim,

⁵ Samoplačniška cepljenja so vključena v Navodila za izvajanje Programa cepljenja in zaščite z zdravili za leto 2021, ki so objavljena na spletni strani NIJZ.

⁶ Strani 2 in 3 odgovora Vlade.

⁷ Člen 5 ZVZD-1 se glasi:

»(1) Delodajalec mora zagotoviti varnost in zdravje delavcev pri delu. V ta namen mora izvajati ukrepe, potrebne za zagotovitev varnosti in zdravja delavcev ter drugih oseb, ki so navzoče v delovnem procesu, vključno s preprečevanjem, odpravljanjem in obvladovanjem nevarnosti pri delu, obveščanjem in usposabljanjem delavcev, z ustreznimi organiziranostjo in potrebnimi materialnimi sredstvi.

(2) Delodajalec mora posebno skrb nameniti zagotovitvi varnosti in zdravja nosečih delavk, mladih in starejših delavcev ter delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo ter pri izbiri ukrepov upoštevati posebna tveganja, katerim so ti delavci izpostavljeni pri delu, v skladu s posebnimi predpisi.

(3) Delodajalec mora upoštevati spreminjajoče se okoliščine ter izvajati take preventivne ukrepe in izbirati take delovne in proizvodne metode, ki bodo zagotavljale izboljševanje stanja in višjo raven varnosti in zdravja pri delu, ter bodo vključene v vse aktivnosti delodajalca in na vseh organizacijskih ravneh.«

⁴ Prvi odstavek 2. člena Zakona o organiziranosti in delu v policiji (Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 200/20 in 172/21 – ZODPol).

kadar pomeni enega izmed ukrepov varnosti in zdravja pri delu, specialno ureja ZNB (glej 18. do 21. točko obrazložitve te odločbe). Glede na navedeno peti odstavek 5. člena ZVRS v zvezi s 5. členom ZVZD-1, na katera se sklicuje Vlada, v sedaj veljavni ureditvi ne pomenita podlage za izpodbijani ukrep.⁸

23. Ustavno sodišče se zaveda pomembnosti prizadevanj Vlade doseči čim večjo precepljenost prebivalstva in zmanjšati nevarnost za življenje in zdravje ljudi, še posebej v tako zelo resnih epidemioloških okoliščinah in posledično izrednih obremenitvah zdravstvenega sistema ter zdravstvenih institucij v Republiki Sloveniji. Ustavno sodišče je v preteklosti odločilo, da korist, ki jo cepljenje prinaša skupnosti, odtehta škodo, ki jo cepljenje v izjemnih primerih lahko naredi posamezniku.⁹ V zvezi s tem Ustavno sodišče ponavlja, da zakonska podlaga za uvedbo cepljenja za zaposlene v Republiki Sloveniji obstaja. ZNB poleg strokovne presoje ukrepa ureja tudi postopek ugotavljanja morebitne nastale škode na zdravju, v okviru katerega bi bilo prizadetim omogočeno uveljavljanje njihovih pravic.¹⁰

24. Glede na navedeno Ustavno sodišče ugotavlja, da izpodbijani ukrep, ki ga je sprejela Vlada z Odlokom za zaposlene v državni upravi, ni bil sprejet v skladu z zakonskimi zahtevami oziroma pogoji, ki jih za določitev cepljenja zaposlenih določa 22. člen v zvezi s 25. členom ZNB. Zato je presodilo, da je 10.a člen Odloka v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave. Odlok je, vključno z izpodbijano določbo, prenehal veljati, zato je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka v zvezi s prvim odstavkom 47. člena ZUstS ugotovilo njegovo neskladje z Ustavo (1. točka izreka).

25. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-210/21 izvrševanje izpodbijane določbe zadržalo do svoje končne odločitve, tako da se izpodbijana določba dne 1. 10. 2021, ki je bil določen kot začetek njene uporabe, ni začela uporabljati.

⁸ To pa ne pomeni, da ZVZD-1 ali kakšen drug zakon sicer ne bi mogel urejati vsebine, ki jo sedaj ureja ZNB.

⁹ Ustavno sodišče se s to odločbo ne opredeljuje do vprašanja, ali bi bil presojan ukrep, če bi bil odrejen na ustreznih zakonski podlagi, ustavno dopusten z vidika načela sorazmernosti. S tem vprašanjem sta se sicer v zvezi z določitvijo obveznega cepljenja otrok proti nekaterim otroškim nalezljivim boleznim že ukvarjali Ustavno sodišče in Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP), ki sta v obeh zadevah presodili, da koristi obveznega cepljenja pretehtajo morebitno škodo, ki utegne nastati posameznikom zaradi stranskih pojavov tega ukrepa. Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-127/01 z dne 12. 2. 2004 (Uradni list RS, št. 25/04, in OdlUS XIII, 10), 21. točka obrazložitve, in sodbo ESČP v zadevi *Vavříčka in drugi proti Češki republiki* z dne 8. 4. 2021, 294. in 295. točka obrazložitve.

¹⁰ Glej VI.A poglavje ZNB.

Ker je Ustavno sodišče presojalo njeno ustavnost kot posebej pomembno precedenčno ustavnopravno vprašanje ne več veljavnega predpisa (glej 11. in 12. točko te odločbe), zadostuje že ugotovitev neskladnosti z Ustavo. Dodatno, drugače kot v odločbah št. U-I-79/20, št. U-I-445/20, U-I-473/20 z dne 16. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 167/21), št. U-I-155/20 z dne 7. 10. 2021 (Uradni list RS, št. 178/21) in št. U-I-50/21 z dne 17. 6. 2021 (Uradni list RS, št. 119/21) zaradi zadržanja izvrševanja izpodbijane določbe tudi škodljive posledice niso mogle nastati, zato Ustavnemu sodišču ni treba odločiti po prvem odstavku 47. člena ZUstS in določiti učinka ugotovljene neskladnosti neveljavnega podzakonskega predpisa.

26. Glede na takšno odločitev Ustavno sodišče drugih očitkov, ki se nanašajo na izpodbijani 10.a člen Odloka, ni presojalo.

Presoja glede stroškov postopka

27. Po prvem odstavku 34. člena ZUstS nosi v postopku pred Ustavnim sodiščem vsak udeleženec svoje stroške, če Ustavno sodišče ne odloči drugače (prvi odstavek 34. člena ZUstS). Za drugačno odločitev bi morali obstajati posebni razlogi,¹¹ ki jih predlagatelj ne navaja. Ustavno sodišče je zato odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka.

C.

28. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 47. člena in prvega odstavka 34. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Rok Čeferin, Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, dr. Rok Svetlič, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Jaklič, Svetlič in Šorli. Sodnika Jaklič in Svetlič sta dala odklonilni ločeni mnenji. Pritrdilna ločena mnenja so dali sodnici Mežnar in Šugman Stubbs ter sodniki Čeferin, Knez in Pavčnik.

Dr. Rajko Knez
predsednik

¹¹ Glej npr. odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-116/17 z dne 30. 9. 2020 (Uradni list RS, št. 145/20), 11. točka obrazložitve, št. U-I-213/16 z dne 9. 1. 2020 (Uradni list RS, št. 4/20), 9. točka obrazložitve, št. U-I-166/14 z dne 21. 4. 2016 (Uradni list RS, št. 32/16), 7. točka obrazložitve, in št. U-I-198/14 z dne 23. 3. 2016 (Uradni list RS, št. 25/16), 9. točka obrazložitve.

OBČINE**ROGAŠKA SLATINA****3801. Odlok o proračunu Občine Rogaška Slatina za leto 2022**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLSL-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr. in 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) in 83. člena Statuta Občine Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 67/17) je Občinski svet Občine Rogaška Slatina na 26. redni seji dne 25. 11. 2021 sprejel

ODLOK**o proračunu Občine Rogaška Slatina za leto 2022****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Rogaška Slatina za leto 2022 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA**2. člen**

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podkontov.

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV			v EUR
Skupina	Podskupina		Proračun 2022
70		I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	15.654.830
		TEKOČI PRIHODKI (70+71)	10.077.718
		DAVČNI PRIHODKI	8.842.862
	700	Davki na dohodek in dobiček	7.150.081
	703	Davki na premoženje	1.186.400
	704	Domači davki na blago in storitve	506.381
71		NEDAČNI PRIHODKI	1.234.856
	710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	974.706
	711	Takse in pristojbine	12.000
	712	Denarne kazni	35.000
	714	Drugi nedavčni prihodki	213.150
72		KAPITALSKI PRIHODKI	70.000
	722	Prihodki od prodaje zemljišč	70.000
73		PREJETE DONACIJE	600.000
	730	Prejete donacije in darila od domačih pravnih oseb	600.000

74		TRANSFERNI PRIHODKI	4.907.112
	740	Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	2.885.746
	741	Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	2.021.366
		II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	15.963.830
40		TEKOČI ODHODKI	2.611.466
	400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	809.550
	401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	157.250
	402	Izdatki za blago in storitve	1.492.866
	403	Plačila domačih obresti	7.200
	409	Rezerve	144.600
41		TEKOČI TRANSFERI	4.105.935
	411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.615.895
	412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	256.740
	413	Drugi tekoči domači transferi	1.233.300
42		INVESTICIJSKI ODHODKI	9.037.307
	420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	9.037.307
43		INVESTICIJSKI TRANSFERI	209.122
	431	Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	209.122
		III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ)	0
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB			
		IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	
75		PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	
	750	Prejeta vračila danih posojil	
	751	Prodaja kapitalskih deležev	
	752	Kupnine iz naslova privatizacije	
		V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	
44		DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440	Dana posojila	
	441	Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442	Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	

		VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	
C. RAČUN FINANCIRANJA			
		VII. ZADOLŽEVANJE (500)	
50		ZADOLŽEVANJE	600.000
	500	Domače zadolževanje	600.000
		VIII. ODPLAČILA DOLGA	
55		ODPLAČILA DOLGA	291.000
	550	Odplačila domačega dolga	291.000
		IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	
		X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	
		XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.

Proračun se izvršuje skladno z določbami zakona, ki ureja javne finance in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in tega odloka.

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – konta.

Veljavni načrt razvojnih programov tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem odstavku 43. člena ZJF in prvem odstavku 80. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

- prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom,
- odstopljena državna taksa za obremenjevanje voda,
- odstopljena državna taksa za obremenjevanje okolja,
- prihodki od najemnin OKP za komunalno javno infrastrukturo,
- prejeta sredstva pristojnih ministrstev za investicije,
- koncesijska dajatev za trajnostno gospodarjenje z divjadjo.

Proračunski uporabnik lahko prevzema in plačuje obveznosti do višine dejansko realiziranega priliva namenskih sredstev.

5. člen

(prerazporejanje proračunskih sredstev)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan lahko v skladu z Zakonom o javnih financah in tem odlokom prerazporedi proračunska sredstva v posebnem delu proračuna med posameznimi področji, programi, podprogrami oziroma med finančnimi načrti neposrednih uporabnikov, na predlog neposrednega uporabnika, za krajevne skupnosti pa predsedniki krajevnih skupnosti.

Med izvrševanjem proračuna se lahko s sklepom župana o prerazporeditvi odpre nov konto oziroma poveča obseg sredstev na kontu za izdatke ali se odpre nova proračunska postavka, če pri načrtovanju proračuna ni bilo mogoče predvideti prejemnika proračunskih sredstev ali način izvedbe projektov in v primeru pridobitve namenskih prejemkov. Nov konto se odpre v okviru že odprte proračunske postavke ali pa se odpre nova proračunska postavka v okviru sredstev posameznega področja proračunske porabe.

Če se v tekočem letu v proračun vplača namenski prihodek, ki zahteva sorazmeren namenski odhodek, ki v proračunu ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prihodkov poveča obseg odhodkov finančnega načrta neposrednega uporabnika in proračuna.

Zaradi zagotavljanja likvidnosti proračuna se kratkoročno uporabljajo prosta denarna sredstva namenskih prihodkov.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu juliju oziroma prvi naslednji redni seji in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2022 in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte, ki so vključeni v veljavni načrt razvojnih programov, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, ne sme presegati 70 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

- v letu 2022 45 % navedenih pravic porabe in
- v ostalih prihodnjih letih 25 % navedenih pravic porabe.

Omejitev iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov ter prevzemanje obveznosti za pogodbe, ki se financirajo iz namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev.

Prevzete obveznosti iz drugega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov iz veljavnega načrta razvojnih programov.

Spremembe veljavnega načrta razvojnih programov so uvrstitve projektov v načrt razvojnih programov in druge spremembe projektov.

Neposredni uporabnik mora v 30 dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti načrt razvojnih programov z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim načrtom razvojnih programov je dopustna le v delih, kjer se projekti financirajo z namenskimi prejemki.

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 75.000 EUR, mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

(usklajenost finančnega načrta neposrednega in posrednega proračunskega uporabnika)

Neposredni in posredni proračunski uporabnik mora v 30 dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti svoj finančni načrt s sprejetim proračunom.

9. člen

(proračunska rezerva)

Sredstva proračunske rezerve se v letu 2022 oblikujejo v višini 108.000 EUR.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF župan in o tem poroča občinskemu svetu.

10. člen

(splošna proračunska rezervacija)

Med odhodki proračuna je predvidena splošna proračunska rezervacija v višini 22.000 EUR kot nerazporejeni del proračunskih prejemkov za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva ali za namene, za katere niso zagotovljena sredstva v zadostni višini.

11. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali spremenjenih gospodarskih gibanj povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, lahko župan za največ 45 dni zadrži izvajanje posameznih izdatkov tako, da:

- ustavi prevzemanje obveznosti,
- predlaga podaljšanje pogodbenih rokov plačil,
- ustavi prerazporejanje proračunskih sredstev, potrebno zaradi prevzemanja obveznosti

12. člen

Neposredni in posredni uporabniki proračuna so dolžni pri porabi proračunskih sredstev za nabavo blaga, oddajo gradenj in naročanje storitev upoštevati določila Zakona o javnih naročilih. Neposredni uporabniki pa so pri porabi proračunskih sredstev dolžni upoštevati Pravilnik o postopkih oddaje naročil male vrednosti, ki ga izda župan.

13. člen

Krajevne skupnosti na območju Občine Rogaška Slatina smejo brez predhodnega soglasja župana sklepati pravne posele do višine 10.000 EUR.

14. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ugotovljen na dan 31. 12. 2021, se izloči v sklad za posebne namene in se s sklepom župana prenese v proračun leta 2022.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA OBČINE

15. člen

Župan lahko na prošnjo dolžnika odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga do višine 5.000 EUR, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

16. člen

(likvidnostno zadolževanje)

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovežiti, se lahko občina likvidnostno zadolži, vendar največ do višine 5 % vseh izdatkov zadnjega sprejetega proračuna.

17. člen

(obseg zadolževanja občine)

Občina Rogaška Slatina se bo v letu 2022 zadolžila v višini 600.000 EUR.

18. člen

(obseg zadolževanja javnih zavodov in javnih podjetij)

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je Občina Rogaška Slatina, se lahko zadolžujejo do zakonsko dovoljenih obsegov le s soglasjem občine. O dajanju soglasij k zadolževanju odloča občinski svet.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Rogaška Slatina v letu 2022, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

20. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0320-0008/2021-3

Rogaška Slatina, dne 24. novembra 2021

Župan

Občine Rogaška Slatina
mag. Branko Kidrič

ŠKOFLJICA

3802. Odlok o določitvi območja predkupne pravice Občine Škofljica

Na podlagi 189. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17) ter 7. in 16. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19) je Občinski svet Občine Škofljica na 13. redni seji dne 23. 11. 2021 sprejel

ODLOK

o določitvi območja predkupne pravice Občine Škofljica

1. člen

Ta odlok določa območje predkupne pravice Občine Škofljica (v nadaljevanju: občina) na nepremičninah.

2. člen

Območje predkupne pravice je prikazano v grafičnem delu izvedbenega akta veljavnega občinskega prostorskega načrta Občine Škofljica (karta prikaz namenske rabe prostora, karta prikaz gospodarske javne infrastrukture in karta prikaz stanja prostora) v merilu 1:5000 do parcele natančno.

3. člen

Območje predkupne pravice obsega:

– stavbna zemljišča;
– ureditveno območje naselij;
– kmetijska, gozdna, vodna in druga zemljišča za namen graditve objektov gospodarske javne infrastrukture in objektov, ki se uporabljajo za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

– območje za dolgoročni razvoj naselij.

4. člen

(1) Pri obstoječih oziroma bodočih objektih gospodarske javne infrastrukture se upoštevajo območja njihovih varovalnih koridorjev, določenih z veljavnimi občinskimi prostorskimi akti oziroma drugimi predpisi.

(2) Za obstoječe in bodoče objekte gospodarske javne infrastrukture se štejejo tisti objekti, ki so že zgrajeni ter vsi tisti, ki so predvideni za komunalno opremljanje območij, določenih z veljavnimi občinskimi prostorskimi akti.

5. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o predkupni pravici Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 44/03, 91/05).

(2) Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-06/2021

Škofljica, dne 23. novembra 2021

Župan
Občine Škofljica
Ivan Jordan

3803. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2022

Na podlagi 9. in 18. člena Statuta Občine Škofljica, (Uradni list RS, št. 47/19) in 19. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 77/16) je Občinski svet Občine Škofljica na 13. redni seji dne 23. 11. 2021 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2022

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2022 se določi v višini 0,00319 € za stavbna zemljišča pravnih oseb ter v višini 0,00329 € za stavbna zemljišča fizičnih oseb.

2. člen

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2022 dalje.

Št. 007-07/2021

Škofljica, dne 23. novembra 2021

Župan
Občine Škofljica
Ivan Jordan

TIŠINA

3804. Sklep o pripravi Občinskega podrobnega prostorskega načrta za del enote urejanja prostora PE 6

Na podlagi 110. in 119. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17) (v nadaljnjem besedilu: ZUreP-2), 21. in 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1 in 30/18) ter 30. člena Statuta Občine Tišina (Uradni list RS, št. 41/15, 97/20) je župan Občine Tišina dne 24. 11. 2021 sprejel

S K L E P

o pripravi Občinskega podrobnega prostorskega načrta za del enote urejanja prostora PE 6

1. člen

(potrditev izhodišč za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta)

(1) S tem sklepom se potrjujejo izhodišča za pripravo Občinskega podrobnega prostorskega načrta za del enote urejanja prostora PE 6 (v nadaljnjem besedilu: OPPN), ki jih je izdelalo podjetje ZEU družba za načrtovanje in inženiring d.o.o., Murska Sobota (št. projekta: OPPN-16/21, oktober 2021) in začne postopek priprave OPPN.

(2) Pravna podlaga za pripravo OPPN je ZUreP-2 (Uradni list RS, št. 61/17) in Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07).

(3) Pobudo za pripravo OPPN je podalo podjetje IVON d.o.o., Petanjci 51c, 9251 Tišina.

2. člen

(območje in predmet načrtovanja)

(1) Območje OPPN zajema glede na Občinski prostorski načrt Občine Tišina (Uradni list RS, št. 5/10, 32/11, 24/17) (v nadaljevanju besedila: OPN) del enote urejanja prostora PE 6.

(2) Območje se nahaja v gospodarski coni naselja Petanjci, Občina Tišina.

(3) Območje je po dejanski rabi opredeljeno kot kmetijsko zemljišče (99,1 %) in sicer, kot trajni travnik (šifra rabe 11300) (58,04 %) in neobdelano kmetijsko zemljišče (šifra rabe 1600) (41,87 %). Na območju OPPN je še zanemarljiv delež pozidanega in sorodnega zemljišča (šifra rabe 3000) (0,09 %).

(4) Območje leži izven območja varstvenih in pravnih režimov.

(5) V neposredni bližini območja OPPN je izgrajena vsa gospodarska javna infrastruktura (elektrika, kanalizacija, vodovod in komunikacije) saj so zemljišča z obstoječimi objekti že komunalno in infrastrukturno opremljena

3. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Strokovne rešitve se pridobijo na podlagi analize prostora, ocene potreb ter ob upoštevanju smernic nosilcev urejanja prostora.

(2) Načrtovalec OPPN mora prostorski akt izdelati v skladu z veljavnimi predpisi ter je dolžan podajati obrazložitve in utemeljitve k predlaganim ureditvam ter sodelovati na javnih obravnavah in delovnih telesih občinskega sveta v postopku izdelave prostorskega akta. V sodelovanju s pripravljavcem prostorskega akta pripravi tudi stališča do pripomb iz javne obravnave.

4. člen

(vrsta postopka)

V skladu s 119. členom ZUreP-2 se za postopek priprave in sprejetja OPPN smiselno uporabijo določbe, ki veljajo za postopek priprave in sprejetja občinskega prostorskega načrta.

5. člen

(rok za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta)

Ob upoštevanju minimalnih okvirnih rokov je zaključek priprave OPPN predviden v desetih mesecih po začetku postopka priprave.

6. člen

(nosilci urejanja prostora, ki bodo pozvani za podajo smernic in mnenj)

(1) Nosilci urejanja prostora:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Direkcija Republike Slovenije za vode, Sektor območja Mure, Slovenska ulica 2, 9000 Murska Sobota,
- Ministrstvo za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za energijo (področje energetike), Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana,
- Elektro Maribor, podjetje za distribucijo električne energije, d.d., OE Murska Sobota, Lendavska ulica 31a, 9000 Murska Sobota,
- Petrol d.d., Dunajska cesta 50, 1000 Ljubljana,
- Telekom Slovenije, d.d., Sektor za upravljanje omrežja, Center za vzdrževanje omrežja in zagotavljanje storitev Murska Sobota, Bakovska ulica 27, 9000 Murska Sobota,
- Telemach d.o.o., Brnčičeva ulica 49a, 1231 Ljubljana,
- Vodovod sistem B, Kopališka ulica 2, 9000 Murska Sobota,
- Saubermacher-komunala, Murska Sobota d.o.o., Noršinska ulica 12, 9000 Murska Sobota,
- Občina Tišina, Tišina 4, 9251 Tišina.

(2) Drugi udeleženci:

- Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, Območna enota Maribor, Pobreška cesta 20a, 2000 Maribor,
- Ministrstvo za kulturo, Direktorat za kulturno dediščino, Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana,

– Ministrstvo za zdravje, Direktorat za javno zdravje, Štefanova ulica 5, 1000 Ljubljana,

– Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana.

(3) V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora, če se v postopku priprave OPPN izkaže, da ureditve posegajo v njihovo delovno področje.

7. člen

(načrt vključevanja javnosti)

V skladu s tretjim odstavkom 108. člena ZUreP-2 je občina pri oblikovanju izhodišč še pred objavo tega sklepa zagotovila sodelovanje zainteresirane javnosti v obliki javnega naznanila za podajo mnenj oziroma pripomb. Javnosti bo vključitev v postopek omogočena tudi v času javne razgrnitve in javne obravnave dopolnjenega osnutka OPPN.

8. člen

(seznam podatkov in strokovnih podlag ter obveznosti udeležencev pri urejanju prostora glede njihovega zagotavljanja)

(1) Za pripravo OPPN se uporabijo javno dostopni grafični in prostorski podatki, podatki evidenc geodetske uprave in zemljiške knjige, geodetski načrt in morebitne druge strokovne podlage, ki bi jih zahtevali nosilci urejanja prostora.

(2) Pripravo OPPN v celoti financira podjetje IVON d.o.o., Petanjci 52c, 9251 Tišina.

9. člen

(objava in uveljavitev)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi, objavi pa se tudi na spletni strani Občine Tišina.

Št. 350-0004/2021-4

Tišina, dne 24. novembra 2021

Župan
Občine Tišina
Franc Horvat

POPRAVKI**3805. Popravek Sklepa o prenehanju statusa
grajenega javnega dobra lokalnega pomena**

Na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN in 60/17 – ZPVPJN-B) izdajam

P O P R A V E K**Sklepa o prenehanju statusa grajenega
javnega dobra lokalnega pomena**

V Sklepu o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena (Uradni list RS, št. 184/21 z dne 26. 11. 2021) se točka IV. pravilno glasi »Nepremičninam, parc. št. 1544/63, 1544/65 in 1544/66, vse k.o. Godovič (2364), preneha status grajenega javnega dobra lokalnega pomena, ki je v zemljiški knjigi zaznamovan pod ID omejitve 14801946.«

Dosedanja točka IV. pa je pravilno točka V. in se glasi »Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.«

Št. 478-101/2021
Idrija, dne 3. decembra 2021

Župan
Občine Idrija
Tomaž Vencelj

VSEBINA

USTAVNO SODIŠČE

3800. Odločba o ugotovitvi, da je bil 10.a člen Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolevnosti, cepljenja in testiranja za zaježitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 v neskladju z Ustavo 11619

OBČINE

ROGAŠKA SLATINA

3801. Odlok o proračunu Občine Rogaška Slatina za leto 2022 11624

ŠKOFLJICA

3802. Odlok o določitvi območja predkupne pravice Občine Škofljica 11626
3803. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Škofljica za leto 2022 11627

TIŠINA

3804. Sklep o pripravi Občinskega podrobnega prostorskega načrta za del enote urejanja prostora PE 6 11627

POPRAVKI

3805. Popravek Sklepa o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 11629

